

Plaat portretteert verhulde pijn

door AGNES VAN BRUSSEL

Het duurde een paar jaar voordat beeldend kunstenaar Dorien Plaat na haar verblijf in Tanzania en Vietnam het schilderen weer oppakte. Het kostte haar moeite om de stijl te vinden die hier bij haar paste. Toen ze die eenmaal gevonden had was ze niet meer te houden. In een boek heeft ze haar werk van de afgelopen vijf jaar gebundeld.

Toen Dorien Plaat (46) in 1995 terugkwam in Nederland, schrok ze van het groen. Ze vond alles lelijk en voelde haar inspiratie verdwijnen. In Tanzania en Vietnam werkte ze veel met pastel. Bruin pakpapier gebruikte ze in Tanzania en heel veel kleur. In Vietnam werden het minder kleuren, andere motieven en andere formaten. Ze genoot van de kunst daar ter plekke. In Nederland stagneerde het schilderen. Het was niet alleen een gebrek aan inspiratie, ook een gebrek aan tijd door de zorg voor jonge kinderen. Eind jaren 90 trof haar oog toevallig een advertentie: 'Wij helpen je om je eigen stijl te ontwikkelen'. Zoiets zocht ze en het bleek te kloppen. 'In het atelier van Corrie Haverkort in Eefde kon ik de stap maken. Zij was de coach en docent die ik nodig had. Dat ik geen kunstacademie heb doorlopen, vond ik eigenlijk nooit erg, maar het is wel fijn om kritiek te krijgen van iemand die je vertrouwt'. Dorien Plaat vertelt over haar werk in het ruime atelier in het kunstenlab in Deventer. Het staat er vol met grote doeken. Het zijn intrigerende schilderijen, meest acryl op linnen. Figuren van mensen en dieren, met een typische blik, eenzaam maar ook trots. Niet al haar werk is aanwezig. Veel staat in galerieën in Deventer, Wijk bij Duurstede, Leeuwarden en Amsterdam. De grond is bezaaid met kleiner werk, boeken en documentatie. Het hindert haar niet. Ze schildert bij aanvang van het interview en heeft haar kwast alweer gepakt voor de deur is dichtgetrokken. Ze werkt aan een intrigerend portret van een dirigent. Steeds weer onderzoekt ze haar eigen handen om de dynamiek van het dirigeren te vatten. Kijkend naar de andere personages op de vele doeken in haar atelier valt er iets op. Ze kijken je allemaal aan. Anders dan de dirigent, die sluit zijn ogen en zit diep in de muziek. Kwetsbaarheid is een thema in het werk van Plaat. Ze zucht ererbij als ze het bevestigt. 'Dat woord is al zo platgetreden en het is ook meer dan dat'. Op de muur van haar atelier schreef Plaat: 'Het geen je wilt verbergen is soms het meest zichtbaar'. Maar de dirigent op het nog natte doek is anders. Je ziet concentratie. Met zijn handen wil hij een stortvloed van klank ontketen. Plaat heeft net drie andere grote doeken afgerond. Ze vertellen haar eigen verhaal over de zorg voor een kind, dat een operatie moest ondergaan. Heel intuïtief heeft ze haar angst daarin neergelegd. Nu de zorg minder is, lijkt de tijd rijp voor iets anders. Het zijn de handen van de dirigent, die wellicht weer een nieuwe fase in luiden. Het dichtslaan van een boek kan nieuwe perspectieven bieden.

Dorien Plaat, Schilderijen, ISBN 9-0766-6403-X, uitg. Oldenboom, 26,25 euro, (paperback 16,20) www.lulu.com/meerwaarde

Exposities: Realismebeurs Amsterdam 17-21/1, Gelre Galeriebeurs Arnhem 8-11/3